

РЕШЕНИЕ

№ 5564

гр. София, 11.02.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 64 състав, в публично заседание на 13.01.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калинка Илиева

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **9678** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 10а, ал.4 вр. ал.1 от Закона за чужденците в Република Б. (ЗЧРБ). Образувано е по жалба на Д. Х., гражданка на Сирийската арабска република, чрез майка ѝ М. А. М., в качеството ѝ на законен представител, против отказ за издаване на виза D, издаден на 06.08.2025 по заявление IST 25018529V, подадено на 27.06.2025г, постановен от завеждащ консулската служба в Генералното консулство на Република Б. в И., Република Т..

Жалбоподателят счита, че отказът за издаване на виза е незаконосъобразен, тъй като е необоснован, постановен е при съществено нарушение на административнопроизводствените правила, противоречи на матерпалноправните разпоредби и е в явно несъответствие с целите на закона. Твърди, че не е спазена изискуемата от закона форма, доколкото е постановен без да са посочени фактическите основания, обосновали издаването му и без да са изложени конкретни мотиви. Твърди още, че административният орган не е спазил задължението си по чл. 35 от АПК да изясни всички релевантни за случая факти и обстоятелства. Изтъква, че с отказа се засягат права и свободи, гарантирани от чл. 8 на Европейската конвенция за защита правата на човека (ЕКПЧ). Моли оспореният отказ да бъде отменен и преписката да бъде върната за ново разглеждане на искането ѝ за виза за дългосрочно пребиваване. Не претендира присъждане на разноски.

Ответникът завеждащ консулската служба в Генералното консулство на Република Б. в И., Република Т. оспорва жалбата, като я счита за неоснователна и недоказана. Излага доводи за законосъобразност на оспорения отказ. Моли обжалването да бъде отхвърлено. Не претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София - град, като взе предвид доводите на страните и извърши преценка на събраните по делото доказателства, приема от фактическа и правна страна следното:

Със заявление № IST 25018529V, подадено на 27.06.2025г, жалбоподателката, чрез майка ѝ, в качеството ѝ на законен представител, е подала в Генералното консулство на Република Б. в И., Република Т., искане за издаване на виза тип "D", след като с Решение № 12195/ 22 11 2024г. председателят на ДАБ – МС е разрешил на баща ѝ да се събере на територията на Република Б. със съпругата и техните деца.

Към заявлението от страна на апликанта пред административния орган са представени: копие от паспорт; индивидуално извлечение от граждански регистър от Сирийската рабска република с превод на български език; застраховка; копие на карта на чужденец с хуманитарен статут на бащата на жалбоподателката; Решение № 12195/ 22 11 2024г. на председателя на ДАБ при МС, с което разрешава на Ю. Х. М., сирийски гражданин от мъжки пол с предоставен хуманитарен статут в Република Б., да се събере на територията на Република Б. със своята съпруга и техните деца.

На 06.08.2025 г. е постановен обжалваният отказ, като в така представения по делото заверен препис на Приложение № 7, към чл.34, ал.1 от Наредбата за условията и реда за издаване на визи и определяне на визов режим (НУРИВОВР), поисканата виза е отказана на основание чл.10, ал.1, т.17, т. 22 и т.24 от ЗЧРБ. Отбелязано е, че: „ След извърш.провери е установ, че събиращите семейството си чужди граждани с получена закрила в Рб, реално не пребив.в страната, нямат осигур.жилище, нямат задълж.здравно осигуряване, съотв.средства за издърж., за да не прибягват членовете на сем. им до системата за соц.подпомагане.

При така установеното от фактическа страна, съдът прави следните правни изводи: Процесният отказ за издаване на виза е връчен на жалбоподателката на 06.08.2025 г., а жалбата до съда е подадена на 14.08.2025 г. Следователно, жалбата е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК от надлежна страна - адресат на индивидуален административен акт, подлежащ на оспорване и е процесуално допустима.

Съгласно разпоредбата на чл. 10а, ал. 4 ЗЧРБ отказите за издаване на визи по чл. 9а, ал. 2, т. 4 ЗЧРБ не подлежат на обжалване по съдебен ред, освен когато лицето претендира засягане на основните права и свободи по Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи (ЕКПЧ). В случая жалбоподателката претендира засягане на правото ѝ на личен и семеен живот, закрепено в чл.8 ЕКПЧ. Във връзка с изложеното следва, че за да е допустима жалбата, достатъчно е жалбоподателят да претендира засягане на основни права (какъвто е настоящият случай), като дали те действително са засегнати е въпрос, свързан с основателността на жалбата. Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Отказът е издаден от компетентен орган. Към датата на издаване на отказа министърът на външните работи със заповед № 95-00-26 от 16.01.2025 г. е възложил на ръководителите на дипломатическите и консулските представителства на Република Б. да определят с писмена заповед консулските длъжностни лица в съответното представителство, които да съставят, подписват и връчват/съобщават на заинтересованите лица формулярите по образец, съгласно приложение № 7 към чл.34, ал.1 и приложение № 8 към чл.34, ал.2 от НУРИВОВР. Отказът, предмет на делото, е издаден от А. З., в качеството му на завеждащ Консулската служба в Генералното консулство на Република Б. в И., Република Т., който със заповед №6/13.02.2025 г. на Генералния консул В. В. е определен за консулско длъжностно лице, което може да съставя, подписва и връчва/съобщава на заинтересованите лица формулярите, посочени в Приложение № 7 и № 8 от НУРИВОВР. Условията и редът, при които чужденците могат да влизат, да пребивават и да напускат Република Б. са регламентирани в Закона за чужденците в Република Б..

Според разпоредбата на чл. 59, ал. 2, т. 4 от Административнопроцесуалния кодекс, административният акт в писмена форма трябва да съдържа изложение на фактическите и правните основания за издаването му. Тези елементи от акта имат за цел да разкрият волята на административния орган и обстоятелствата, които стоят в основата на постановяването на акта. Включените мотиви подпомагат жалбоподателя да организира своята защита и съответно съда – да упражни надлежно съдебен контрол върху законосъобразността на акта.

Отказът е издаден в предвидената в закона писмена форма.

Оспореният отказ е издаден по формуляр съгласно чл. 34, ал. 1 от Наредбата за условията и реда за издаване на визи и определяне на визовия режим (НУРИВОВР - приета с ПМС № 198 от 11.07.2011 г., обн., ДВ, бр. 55 от 19.07.2011 г., в сила от 4.08.2011 г.), съгласно който в случаите на отказ за издаване на виза на някое от основанията по чл. 10 от ЗЧРБ се съставя формуляр в два екземпляра по образец съгласно приложение № 7, който се подписва от ръководителя на дипломатическото или консулското представителство или от упълномощено от него длъжностно лице.

Едно от изискванията за легално влизане в страната на чужденец, който не е гражданин на ЕС, е да притежава виза и това изискване е валидно по отношение на жалбоподателя. Видовете визи, посочени в чл.9а от ЗЧРБ, се издават от дипломатическите и консулските представителства на Република Б. - чл.9г от ЗЧРБ и чл.10, ал.1 от НУРИВОВР. Видно от заявлението, жалбоподателката е поискала издаване на виза за дългосрочно пребиваване в Република Б. вид "D" с цел събиране на семейството. Редът за издаване на визи е регламентиран в Наредбата за условията и реда за издаване на визи и определяне на визовия режим (НУРИВОВР). Съгласно чл. 34, ал.1 от НУРИВОВР не се издава виза на чужденец, когато е налице едно от основанията, посочени в чл. 10 ЗЧРБ. За отказа се съставя формуляр в два екземпляра съгласно образец (приложение № 7), който се подписва от ръководителя на дипломатическото или консулското представителство, като в него се вписва законово основание за отказ, без да се вписват съображения, засягащи интересите на националната сигурност и се удостоверява датата на връчване/изпращане на заинтересуваното лице.

Съдът приема, че оспореният отказ не отговаря на изискването да е мотивиран – самостоятелно отменително основание по чл.146, т.2 от АПК. В него е посочено правното основание за издаването му (чл. 10, ал. 1, т. 17, т. 22 и т. 24 от ЗЧРБ), но не и конкретни фактически основания, относими към визираната законова разпоредба. Преповтарянето в мотивите на законната не отговаря на изискванията за мотивиране по смисъла на чл.59, ал.2, т.4 от АПК. Не е посочено по какъв начин е достигнато до извода, че кандидатът няма осигурено жилище, няма задължение за здравно осигуряване, средства за издръжка, въз основа на кои конкретни факти. Не е налице препращане, нито е представен друг документ, който да може да послужи като мотиви в този случай. Същевременно не е обсъден преставеният към преписката документ – цитираното по-горе решение за събиране. Представени са доказателства от страна на жалбоподателя, които посредством косвено доказване, оборват така направените изводи, а именно договор за наем, сключен от бащата на жалбоподателката, на 19.6.2025 г., трудов договор от 24.9.2025 г., служебна бележка, че получава доход от 1200 лв.

Липсата на конкретни мотиви, респ. – недостатъчни, свързани с отказа за издаване на виза е абсолютна предпоставка за отмяна на оспорения акт и е съгласно константната практика на Върховния административен Съд (решения по адм. д. № 12160/2018 г. и по адм. д. № 14248/2018 г., както и по-новите - решение № 5661 от 15.05.2020 г. по адм. д. № 120/2020 г. на VII отд. на ВАС, решение № 13290 от 27.10.2020 г. по адм. д. № 122/2020 г., Решение № 15639 от 16.12.2020 г. на ВАС по адм. д. № 6889/2020 г., Решение № 14956 от 3.12.2020 г. на ВАС по адм. д. №

6311/2020 г., Решение № 15518 от 15.12.2020 г. на ВАС по адм. д. № 7720/2020 г. на Четвърто отделение).

Изложеното навежда и съществено процесуално нарушение съгласно чл.146, т.3 от АПК, доколкото препятства правото на защита на засегнатите лица да разберат мотивите на засягащия ги негативен акт, респ. да организират защитата си срещу него.

В този смисъл е и разпоредбата на чл. 34, ал. 1 от Наредбата за условията и реда за издаване на визи и определяне на визовия режим (Наредбата), в която изрично е регламентирано нормативното изискване за мотивиране на отказа.

По изложените съображения съдът намира, че оспореният отказ следва да бъде отменен.

Преписката следва да се върне за повторно разглеждане на заявления като се обсъдят представените доказателства, респ. – служебно се съберат нови такива, с оглед установяване възможността на жалбоподателката да живее и да се издържа на територията на страната – така осигурено жилище, издръжка, здравни осигуровки и т.н. и ако е необходимо и след като се обсъдят – да се издаде мотивиран акт, в който да се обсъдят събраните доказателства, като се обоснове защо следва да се издаде виза, респ. – защо следва да бъде отказана такава.

Жалбоподателят не е искал присъждане на разноски, поради което съдът не следва да се произнася по този въпрос.

Водим от горното, Административен Съд С. – град, Първо отделение, 64-ти състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ, по жалба на Д. Х., гражданка на Сирийската арабска република, чрез майка ѝ М. А. М., в качеството ѝ на законен представител, против отказ за издаване на виза D, издаден на 06.08.2025 по заявление IST 25018529V, подадено на 27.06.2025г, постановен от завеждащ консулската служба в Генералното консулство на Република Б. в И., Република Т..

ВРЪЩА преписката на консула към Генералното консулство към Посолството на Република Б. в [населено място], Република Т. за повторното им разглеждане съобразно указанията в мотивировъчната част на решението.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република Б..